

Тема: *Сучасна казка. Казка «Лисичка-комерсантка» Галина Гузовська-Корицька. Повторення. Прислів'я і приказки. Українські народні прислів'я. Прислів'я народів світу.*

Мета: продовжувати знайомити учнів з творами сучасних українських письменників і поетів; досліджувати та аналізувати прочитане; удосконалювати навички правильного виразного читання; розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів, збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів; виховувати любов до рідного слова.

А день сьогодні, наче казка,
Сміється сонечко в вікно,
Й запрошує: «Виходь, будь
ласка!»

Так гарно не було давно.
Повсюди світло, небо чисте,
Ані хмариночки ніде.
І грає сонце променисто
І навіть вітер не гуде.

А для того, щоб наш урок був
успішним і продуктивним, нам
потрібно:

- ❖ Не просто слухати, а чути.
- ❖ Не просто дивитися, а бачити.
- ❖ Не просто відповідати, а міркувати.

ПЕРЕВІРЯЄМО ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

**«Тепло
долоньок»**
- Потріть свої
долоньки і відчуй
тепло. Подаруй
усмішку та тепло
своїх долоньок
одне одному.

«Задми свічки»

- Уявіть, що перед вами – іменинний торт. На ньому багато маленьких свічок. Зробіть глибокий вдих і намагайтеся задуги якомога більше свічок.

Сьогодні

Вправи на постановку дихання та розвиток артикуляції.

**«Подми на
гарячий чай»**
- Уявіть, що
перед вами –
гарячий чай.
Зробіть
глибокий вдих і
подуйте на
нього.

Сьогодні на уроці ми
познайомимося ще з однією
сучасною письменницею.

**Будемо продовжувати вчитися
складати план, визначати головних
героїв, давати їм характеристику.**

Закінчить речення:

Від уроку я очікую ...

Наш урок буде ...

На уроці ми будемо ...

Сьогодні

Знайомтесь – сучасна українська письменниця Галина Гузовська-Корицька.

**Галина Романівна
Гузовська-
Корицька –
сучасна
українська
письменниця.**

Галина Романівна Гузовська-Корицька **народилася 6 червня 1963 року в селі Скоморохи Бучацького району Тернопільської області. У 1987 році закінчує Чернівецький державний університет, захистила дисертацію (наукову працю) і стала кандидатом філологічних наук, доцентом. Спочатку працювала учителем української мови та літератури, народознавства. Зараз працює в Запорізькому обласному інституті післядипломної педагогічної освіти. 2003-2014 – завідувачка науково-дослідної лабораторії мовно-літературної освіти. Письменниця описує чарівну природу нашого краю, свої спостереження відображені в оповіданнях та інших творчих працях. У 2020 році вийшли книги для дітей «Світ навколо нас», «Кульбаба: дід чи баба?»**

Я руда, низького росту,
Хитра я і довгохвоста.
На курей я вельми ласа —
В них таке смачненьке м'ясо...
Вовку-брату я сестриця,
А зовуть мене...
ЛИСИЦЯ.

- ❖ Як ви добре знаєте, казки пишуться і сучасними письменниками й письменницями.
- ❖ Пропонуємо вашій увазі одну з них.
- ❖ Але спочатку **маленьке передбачення**: про що, на вашу думку, піде мова у казці з такою назвою? Висловіть свої здогадки.

Комерсáнтка/ комерсáнт —
особа, яка займається приватною
торгівлею.

Комéрція — торгова і торгово-
посередницька діяльність.

ЛИСИЧКА-КОМЕРСАНТКА

Кажуть, було це давно, коли звірі говорили, а Лиси зі свійськими дружили. Щоб прожити, добували вони польові миші, ховрахи, а курей не чіпали. Правда, не любили півнів, коли ті вмикали свої гучномовці, однак, у конфлікт не вступали, бо знали, як люди над своїми улюбленцями трясуться.

Спостерігаючи, як мешканці господарство ведуть, вирішила проворна Лисиця й собі комерцією зайнятися. Знайшла в лісі соснову місцину, розчистила від сміття, опалого листя і стала думати над матеріалом.

— Хочу такий гриб виростити, щоб сонечком у лісі світився, — міркувала Рудохвоста. — І щоб наряд око милував, із кольором моєї шубки збігався.

**Мізкувала-метикувала та й вирішила:
«Піду по селу, вивідаю, що людям до
смаку?» Куди не загляне, всі тільки
боровичкам радіють, а інші гриби
кладуть окремо, не очищаючи.**

**— Дивина, — роздумувала. — Для
чого збирати, щоб потім викидати? —
Не по-хазяйськи.**

— Немає у вас ні сорому, ні совісті, —

**спробувала присоромити. — Природа
вам не простить.**

**— Що ти все винюхуєш? —
проганяючи з подвір'я, кричали услід.
— Не пхай носа! Боровик — то
справжній гриб, а решта — дурні.**

**Де це видано, щоб якась Лисиця
повчала, які гриби їсти?!**

**На околиці села завиднілася хата
лісника.**

**— Завітаю до лісничихи, — вирішила.
— Вони люди лісу, знають ціну всьому: і пташці, і комашці. Коли Рудохвоста наблизилася до лісничового подвір'я, жінка сиділа й очищала гриби від сміття. Вона побачила, як та несміливо заглядала. Ярина Микитівна махнула рукою, запрошуючи: «Заходь, Лисичко, на молочко».**

Вони завжди знаходили спільну мову. Дружити не дружили (хто з хитрою заводитиме дружбу?!), але не раз Руду молочком пригощали, бо вона, знаючи ліси, частенько виводила їх то на малину, то на ожину.

— Не до гостей мені, — заклопотано промовила Лисичка. — Хочу порадитися, — й зайшла у двір.

Ярина Микитівна сиділа на ряднині й сортувала грибочки, які чоловік приніс із вранішнього походу. Вона старанно розкладала їх на купки: боровики, сиріїжки, козарики. Окремою яскраво-жовтою плямою вирізнялися капелюшки з хвилястим обрамленням.

— Ой, які ці гарні! — захоплено вигукнула Лисиця.

— Скільки сонця в них! — Вони й нам подобаються, — відповіла жінка. Правда, смакуємо з обережністю, бо раніше не збирали. Появилися недавно, в молодому сосновому бору.

— А пахнуть курочкою, — потягнула носом Лисиця.

Жінка взяла до рук, відщипнула й піднесла до носа: «Справді чути курятиною».

Лисичка повеселіла. Зрозуміла, що на правильному шляху. Промайнула думка випросити в Ярини ці грибочки для розмноження.

— Слухайте, Микитівно, — розпочала лукаво. — Приглянула для вас галявину з цілющим скарбом — сунцею. Запашна-а-а!

Підійшла поближче до Ярини,

глянула на її обличчя хитреньким оком,
продовжила:

— А що сік, то цілющий нектар —
добре шкіру живить, омолоджує,
зморщечки вирівнює, плямочки, такі як
у вас, відбілює. Гляньте, яка в мене
мордочка гладенька! А тільки тому, що
я не один рік суничку споживаю.

Ярина Микитівна, знаючи ціну таким
лестоцям, запитала:

— Признавайся, Хитренька, що тебе привело до мене?

Лисиця, повагавшись хвилину, однак, не розкриваючи план до кінця, промовила:

— Давайте зробимо так: я вам покажу стежку, а ви мені віддаєте оце сонечко. Все одно викинете».

— Та чого б я викидала? — здивувалася жінка.

— Я їх приготую у сметані —
пальчики оближеш. — Дам спробувати
— лапу обсмокчеш, — засміялася.

— Я коли по селу вивідувала, то
бачила, що жінки тільки боровиками
тішаться, а всі інші гриби зневажають,
— відповіла Лисиця.

На мить задумавшись, відчуваючи,
що хитрощами не візьмеш,

продовжила: «Гаразд, довірю вам таємницю».

Підійшла впритул, озирнулася навколо і промовила: «Ані пари з уст!»

Вона почала ділитися планом створення власного бренду: **наговорила сім мішків гречаної вовни.**

Прочитайте слова, правильно ставте наголос.
Назвіть орфограми, які є в словах. Знайдіть дієслова, іменники,
прикметники.

комерсáнтка
гучно́мовці
коме́рція
місци́на
мізкува́ла
метекува́ла
по-хозя́йськи

присоро́мити
заклопо́тано
вра́нішнього
вирізня́лися
обра́млення
відщипну́ла
куря́тина

- ❖ Чи сподобалася тобі казка?
- ❖ Чим, на твою думку, вона відрізняється від казок, які ти читав/читала раніше?
- ❖ Яка це казка: народна чи літературна?
- ❖ Хто головний герой казки?
- ❖ Як ти розумієш значення виділених висловів?
Поясни.

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(ла), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(лася)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

Підручник ст. 119-121
Читати, скласти план за
І частиною прочитаного
тексту.

Не забувайте, будь ласка, надсилати виконані завдання для перевірки вчителів на освітню платформу для дистанційного навчання HUMAN. Робіть це систематично.

